

---

bezárják a kört

ĐORĐE SUDARSKI-RED

Lélegzet nélküli
Kemény század

Műanyag szorítása
A kimondatlan szavakon

Hatalmas mutató
A súly alatt
Lassan elfordul

Minden perc puha szürke porrá
Morzsolódik

A térről kivezető úton
Egy kislány s a szél
Tarka labdát kerget

*

Az óra megreped
Elveszett ember
A szoba négyzetében
Szavakat mond mélyek
Mint szentjánosbogarak
Kéklőn fénylenek
Tétlen habozásod távoli dobozaiban

*

Mosolyogva közelít a nap
Az égbolt
A fények kupolája alól
Fehér terítő

Pompásan megrakott asztal
A gyümölcsösben
Meztelen leány énekel

*

Gyorsan haladok
Belélegzem a tavaszt a síkság felett
Alattam elterülő földek
Apró sötét foltok a városok
Erdők erdők majd a tenger
A távolban felsejlenek a szikrázó jéghegyek
Önmagam fehér telei

*

Lámpa-jelenlét
Világos kör az ablakon
Ember a könyv fölött
Árnyéka mozdulatlan

Künn
Az est-hangok fürtjei a fényben
Szétszóródnak a csönd felé és távolabb
Egy fénylő arc
Folytatja útját az égen

Az ablak négyzetét
Sötét homály fedi
Simogató kéz
És függönyrezdülés nélkül múlnak
A csönd percei
Épület a sarkon
A lépcsőházban
Vidám futkározás zaja nyomtalan

Rövid lélegzetvétellel
Menekülsz-loholsz a megálmodottból
Elveszett szürke napjaid
Gyors álmaiba

*

Egy madár
Kering
Zsákmány után kutatva
Mely mélyen bennem
Rejtezik

Az aggódás
Kitárt szárnyaival
Lebegek
A magányos szívek
Csönd-városa felett

A délutánok fénye
Árnyéktalan kőfalak mellett időz

A percmutató félúton megáll
Az utcán haladok
Nem ütközve
Semmi élőbe

A szobából
Egy óra előbújik
A sarokban
Arany pók álmát
csöndben alusza

Csukott könyv
Hever az asztalon
Pusztaság virágok
Idő-varázslat

A kert végében ház áll
Talán hívnak
Míg elindulok
Az égből homlokzatán
Hallgatag tanúk sorakoznak

Fehér szegélyű
Fekete koporsó
Őrzi
A szív halk szavú
Titkait

A hold széttépi
A mozdulatlan eget
És elviszi árnyékod
Mely messzebb
Minden remegő testtől

Míg járok magamban
Kivilágított ablakod
Egy távoli
Kicsiny szív

Ne lépj el a tükörtől
Egy arc figyel
Bánatát

Magasan az űrben
Szétfolynak a hold
Kristály-sugarai

Szomjam
Sem csillapul

Ismerem az álom
Keringő szavait
S tudom
Hogy bezárják a kört

Sinkovits Péter fordítása